

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1109/2014
10.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног С.П., због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 488/14 од 31.10.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 3130/14 од 10.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 488/14 од 31.10.2014. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 73 Пр бр. 90645/13 од 21.10.2013. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 3130/14 од 10.07.2014. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Врховни касациони суд окривљеном С.П., за прекршај из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за који је наведеним пресудама оглашен кривим **ИЗРИЧЕ заштитну меру** забрану управљања моторним возилом „В“ категорије у трајању од 8 (осам) месеци коју ће извршити територијално надлежна организациона јединица МУП-а која води возача у евиденцији, а време трајања заштитне мере тече од дана када је територијална надлежна организациона јединица МУП-а меру извршила, с тим да у непреиначеном делу правноснажна пресуда остаје неизмењена.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 73 Пр бр. 90645/13 од 21.10.2013. године, окривљени С.П. оглашен је кривим да је дана 27.12.2012. године у 17,43 часова у Београду управљао путничким возилом рег. ознаке ... и кретао се Државним путем IA реда број 1 из правца Шида у правцу Београда и када је био у висини км. стуба број 576 кретао се зауставном траком на аутопуту у смеру кретања, и тиме учинио прекршај из члана 330. став 1. тачка 18. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који му је утврђена новчана казна у износу од 60.000,00 динара, 14 казних поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од осам месеци. Истом пресудом

окривљени је обавезан и да плати трошкове прекршајног поступка и то паушала од 500,00 динара.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 3130/14 од 10.07.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.П. - адвоката Ј.П., а пресуда Прекршајног суда у Београду 73 Пр бр. 90645/13 од 21.10.2013. године, потврђена.

Републички јавни тужилац је против наведене пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 3130/14 од 10.07.2014. године, поднео захтев за заштиту законитости Птз бр. 488/14 од 31.10.2014. године, због повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 6. став 2. и члана 52. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09) у вези члана 58. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65/13), са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и укине пресуду Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 3130/14 од 10.07.2014. године и списе предмета врати истом суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Чланом 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), (у даљем тексту сада важећи Закон о прекршајима) прописано је да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом прекршајном поступку, обзиром да је исти покренут захтевом за покретање прекршајног поступка од 13.06.2013. године, законитост побијаних правноснажних пресуда мора оцењивати у складу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“ бр. 101/05, 116/08 и 111/09), (у даљем тексту раније важећи Закон о прекршајима).

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. Закона о прекршајима (раније важећи), јер другостепени суд није применио одредбу члана 6. став 2. тог Закона о прекршајима, да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, се има применити пропис који је најблажи за учиниоца а у делу изречене заштитне мере из члана 52. став 1. тог Закона у вези члана 58. став 1. сада важећег Закона о прекршајима.

Наиме, одредбом члана 6. раније важећег Закона о прекршајима у погледу временског важења прописа, у ставу 1, прописано је да се на учиниоца прекршаја примењује закон односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а у ставу 2, да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута

измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца. Такође, чланом 6. став 2. сада важећег Закона о прекршајима а који се примењује од 01.03.2014. године, је прописано, да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Према одредби члана 52. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, била је прописана заштитна мера – забрана управљања моторним возилом, а без навођења врсте или категорије.

Међутим, одредбом члана 58. став 1. сада важећег Закона о прекршајима, а који се примењивао у време када је другостепени прекршајни суд одлучивао о жалби браниоца окривљеног прописано је да се забрана управљања моторним возилом састоји у томе да се учиниоцу привремено забрани управљање моторним возилом одређене врсте или категорије, те су у конкретном случају, ове одредбе повољније – блаже за окривљеног од одредбе члана 52. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, па је другостепени суд био у обавези по службеној дужности на основу одредбе члана 241. став 1. тачка 2. раније важећег ЗПР у вези члана 6. став 2. (раније и сада важећег) Закона о прекршајима, да примени најблажи пропис за окривљеног, а што је пропустио.

Због свега наведеног, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и обзиром на природу повреде, преиначио правноснажну одлуку, у складу, са одредбом члана 58. став 1. сада важећег Закона о прекршајима као блажег по учиниоца, одређујући заштитну меру, забрану управљања за моторна возила „В“ категорије (на основу утврђене чињенице из првостепене и другостепене пресуде да је кривљени С.П. прекршај извршио управљајући путничким возилом), чиме је учињену повреду закона на штету окривљеног отклонио.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 286. став 1. у вези са чланом 287. став 4. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013).

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.